

AVGUST: VRATA NEBEŠKA

Način življenja – Generalne konstitucije OFS – člen 16, 2. točka

2. Marija je za vso cerkveno skupnost zgled rodovitne in zveste ljubezni. Bratje in sestre OFS in bratstva naj skušajo živeti izkustvo sv. Frančiška, ki je postavil Devico za vodnico svojega življenja in delovanja. Z njo naj kakor učenci na binkošti prejmejo Svetega Duha, da bi postali skupnost ljubezni.

Vera in zgled Tesaloničanov (1 Tes 1,9)

»O vas namreč govorijo, kako ste nas sprejeli in kako ste se spreobrili v Bogu: odvrnili ste se od malikov, da bi služili živemu in resničnemu Bogu ter pričakovali iz nebes njegovega Sina ...«

Kratka misel za premišljevanje in pogovor:

»Marija je vrata, ki nas vodijo k Bogu ... Kdor se ustavi pri vratih, ne pride k Bogu,« je zapisala Chiara Lubich. Marija, to krhko in ponižno judovsko dekle, postane veličastna prispodoba nebeških vrat, ko nas v svoji svetosti vabi, da se Božji skrivnosti približamo in vanjo vstopimo. Navdušuje nas za hojo za Sinom. Vabi nas v njegovo bližino, v njegovo družbo, kjer vladajo drugačne zakonitosti, kot nam jih ponuja svet. V kraljestvu Božjega Sina

Oče namreč blagruje tiste, ki delajo za mir in pravičen svet, v njem se slavi lačne in žejne pravice, pregnane in zapostavljene, trpeče in žalostne, uboge v duhu in čiste v srcu, usmiljene in krotke. Vabi nas, naj odpremo vrata svoje notranjosti in zapustimo svoje trdnjave nemoči. Marija ne potrebuje ne ograj ne vrat, ne rabi ključev niti skrivnih gesel, bančnih kartic, pinov in šifer. Ne potrebuje zaščite, kajti Bog je zanjo vse. On je njena moč, njena obramba, nihče je ne more premagati.

Po Mariji k Jezusu je geslo, ki danes še kako drži, kajti Jezus je vrata in vztrajno trka tudi na naša, da jih odpremo na stežaj, da najprej odpremo vrata svojega srca.

Papež Frančišek je nedavno dal sijajen nasvet, kako odpreti vrata svojega srca: »Imeti moramo torej odprto srce. Za odprto srce pa potrebujemo srečno srce. In ravno evangelij, ki govori o blagih, nam pove, kdo so srečni ljudje, kdo so blaženi ljudje. »Ubogi – srce se odpre z držo ubogosti, ubogega duha. Tisti, ki znajo jokati, krotki – krotkost srca. Lačni pravičnosti, ki se borijo za pravičnost. Tisti, ki so usmiljeni – v odnosu do drugih so usmiljeni. Čisti v srcu. Delavci za mir in tisti, ki so pregnani zaradi pravičnosti, zaradi

ljubezni do pravičnosti. Tako se srce odpre in Gospod pride z darom tolažbe in s poslanstvom, da tolažimo druge.»

Tudi sv. Frančišek je prestopil vrata vere in se poslovil od varnega zavetja bogatega doma. Gospod ga je po pretresljivem srečanju z nesrečnim gobavcem vodil do razumevanja razlogov za vero in iskanja novih poti, kako živeti v Gospodu in ga s svojim življenjem oznanjati. Ko je zaman trkal na vrata v ledeni, viharni noči in prosil, naj mu dovolijo prenočiti v samostanu, ni občutil ne žalosti, ne jeze, ne zamere. Ker je premagal takšna občutja, je njegovo notranjost preplavljalo resnično veselje.

Sv. Pavel je ravno tako zapustil učeno farizejsko rabinsko skupnost in za sabo zaprl tempeljska vrata ter se pogumno podal v neprijazen svet oznanjat Kristusa. V prisrčnem in razmišljujočem prvem pismu Tesaloničanom – judom in poganom, med katerim je okrog. l. 51 po Kr. skupaj s Silvanom in Timotejem razširjal Božji evangelij – piše iz Korinta in jih ljubeče opogumlja, da bi njihova vera ne opešala ampak napredovala. Zavedajoč se, da tisto, kar na koncu navdihuje spremembo življenja, hodi vedno v moči Svetega Duha, je zapisal:

»Vemo namreč, od Boga ljubljene bratje, da ste izvoljeni. Kajti naš evangelij ni prišel med vas samo z besedo, ampak tudi z močjo in Svetim Duhom ter s popolno zanesljivostjo ...« (1 Tes 1,4-5) in nadaljuje: *»Prav zaradi tega se tudi mi neprenehoma zahvaljujemo Bogu, da ste besedo, ki ste jo slišali in prejeli od nas, sprejeli ne kot človeško besedo, ampak, kar resnično je, kot Božjo besedo, ki deluje v vas, kateri verujete.«* (1 Tes 2,13).

To pismo je nadvse aktualno, premišljuje protestantski pastor Chuck Swindoll, je celo najprimernejši tekst za pričetek študija Sv. pisma. Namenjeno je današnjemu kristjanu, malemu človeku, meni, tebi – Frančiškova sestra in brat – saj nudi pomoč in nasvet, kako zvesto živeti krščansko življenje v današnjem času. Ob njem se nam poraja mnogo dvomov: Ali res sodelujemo pri širjenju evangelija? Vsi namreč ne razmišljamo o sebi kot o evangelizatorjih, čeprav ima vsak, ki hodi za Kristusom sposobnost in privilegij širiti svojo vero. Kot učenci Jezusa Kristusa smo namreč tudi po Mariji in sv. Frančišku poklicani, da postanemo sol in kvas za oddaljene in neverujoče. Ker smo evangelij sprejeli in ker vemo, da Gospod prihaja tudi v senčni strani zgodovine: v beguncu, revežu, trpečem, zapostavljenem, si moramo stalno zastavljati vprašanja: Kaj jaz naredim, da mu posredujem vero? Posnemam Marijin zgled? Dopustim Jezusu, ki trka na moja vrata, prestopiti prag svojega življenja?

*O Marija, brez madeža spočeta,
prosi za nas, ki se k tebi zatekamo,
pa tudi za vse tiste, ki se k tebi ne zatekajo -
posebej še za sovražnike svet Cerkve
in za vse, ki so ti priporočeni. Amen.
(Maksimiljan Kolbe)*

